

Γράφει ο Μπάμπης Ράκης - bambisrakis@cytanet.com.cy

ΣΤΙΓΜΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Πάνω: Ακόμη και ο Γυμνασιάρχης (Χρήστος Τσαγανέας) με την κλασική ατάκα «Βεβαίως-βεβαίως» αρχίζει και αυτός τα χαστούκια-προς συμμόρφωση και παραδειγματισμό- εγκρίνοντας έτσι την χειρονομία του νεαρού φιλόλογου (Δημήτρης Παπαμιχαήλ). Μεσαία πάνω: Το κακομαθημένο πλουσιοκόριτσο, κορσιδεύει και τον καθηγητή της γυμναστικής (Ορέστη Μακρή). Πάνω δεξιά: Το πρώτο χαστούκι γίνεται και η αρχή του έρωτα της κακομαθημένης μαθήτριας (Αλίκη Βουγιουκλάκη) για τον νεαρό αλλά φτωχό καθηγητή της (Δημήτρης Παπαμιχαήλ). Μεσαία κάτω: Ο Διονύσης Παπαγιαννόπουλος θα αρχίσει και αυτός τα χαστούκια προς ανακούφιση και των άλλων καθηγητών που ακολουθούν το παράδειγμά του. Κάτω δεξιά: Έρχεται η ανατροπή η κακομαθημένη μαθήτρια (Αλίκη Βουγιουκλάκη), ανακαλύπτει πως είναι ερωτευμένη με τον καθηγητή της (Δημήτρης Παπαμιχαήλ).

«Το ξύλο βγήκε από τον παράδεισο» το 1959 υπήρξε κι' η αρχή της δημιουργίας των «Stars»

Αγαπητέ αναγνώστη καλημέρα.

Συνεχίζουμε και σήμερα τον περίπατό μας στο παλιό ελληνικό σινεμά, με μια ταινία που υπήρξε-όπως οι ιστορικοί του κινηματογράφου αναφέρουν- «μια από τις πλέον εμπορικές παραγωγές αφού στην πρώτη σεζόν που προβλήθηκε έκοψε πάνω από 239.000 εισιτήρια, καταλαμβάνοντας την πρώτη θέση ανάμεσα στις ταινίες που γυρίστηκαν την ίδια περίοδο».

Οι ίδιοι ιστορικοί προσθέτουν ακόμη και ότι «είναι η ταινία που μέσα στα πρώτα δέκα χρόνια, από την χρονιά που προβλήθηκε, την είδαν πάνω από δέκα εκατομμύρια Έλληνες».

Πρόκειται για την γνωστή σε όλους μας παραγωγή της «Φίνος Φιλμ» που γυρίστηκε το 1959 : «Το ξύλο βγήκε από τον παράδεισο» σε σενάριο και σκηνοθεσία του Αλέκου Σακελλάριου.

Στο έργο πρωταγωνιστούν: Η Αλίκη Βουγιουκλάκη, Δημήτρης Παπαμιχαήλ, Χρήστος Τσαγανέας, Διονύσης Παπαγιαννόπουλος, Γιώργος Γαβριηλίδης, Θεόδωρος Μορίδης, Μαρίκα Κρεββατά.

«Το ξύλο βγήκε από τον παράδεισο» το έγραψε αρχικά ο Αλέκος Σακελλάριος ως θεατρικό έργο και το ανέβασε το 1944 με πρωταγωνίστρια τότε την Μαρία Καλουτά.

Δεκαπέντε χρόνια αργότερα θα το γυρίσει σε ταινία με νέους πρωταγωνιστές. «Το ξύλο βγήκε από τον παράδεισο», πολύ γρήγορα απογειώσε την Αλίκη Βουγιουκλάκη σε «σταν».

Το τίτλο αυτό θα τον διατηρήσει η Αλίκη μέχρι το τέλος της ζωής της και μάλιστα «ως εθνική σταν».

Φυσικά οι συντελεστές τότε της ταινίας, δεν μπορούσαν να φανταστούν την τεράστια επιτυ-

χία που θα είχε το έργο τους, για αυτό και στους δευτερεύοντες ρόλους επιστράτευσαν ηθοποιούς μεγαλύτερης ηλικίας μεν, διότι αυτό απαιτούσε το σενάριο, αλλά πολύ αξιόλογους, με δυναμική παρουσία στον θεατρικό και κινηματογραφικό χώρο.

Για αυτό και βλέπουμε τα ονόματα του Ορέστη Μακρή, Θόδωρου Μορίδη, Διονύση Παπαγιαννόπουλο, Χρήστο Τσαγανέα και Μαρίκας Κρεββατά.

Οι ηθοποιοί της παλιάς, τότε, γενιάς ερμήνευσαν υπέροχα τους ρόλους τους, δίνοντας το παράδειγμα ότι οι μεγάλοι καλλιτέχνες μπορούν να λάμπουν και σε μικρότερους ρόλους.

Η μεγάλη εμπορική επιτυχία της ταινίας, ανοίγει μια καινούργια σελίδα για τον ελληνικό κινηματογράφο. Μπαίνουμε πλέον στην εποχή όπου το κοινό αναζητά νέα σε ηλικία, και καινούργια πρόσωπα.

Ευτυχώς για τον ελληνικό κινηματογράφο την εποχή κείνη δεσπόζει η μορφή του μεγάλου δημιουργού Αλέκου Σακελλάριου. Θεατρικός συγγραφέας, σεναριογράφος, σκηνοθέτης, στιχουργός (έγραψε τους στίχους δεκάδων τραγουδιών που έγιναν μεγάλες επιτυχίες, τις οποίες ερμήνευσαν ηθοποιοί στα έργα του).

Είναι ο Αλέκος Σακελλάριος που ανέδειξε τις δύο μεγάλες σταν του ελληνικού σινεμά: την Αλίκη Βουγιουκλάκη και την Τζένη Καρέζη.

Η Αλίκη είχε κάνει το ντεμπούτο της στον κινηματογράφο πέντε χρόνια πριν, στην ταινία το «Ποντικάκι». Όμως η μεγάλη ανατροπή έγινε με το «Το ξύλο βγήκε από τον παράδεισο» που την απογειώσε και την έκανε σταν. Ήταν τότε

25 χρόνων. Ο Δημήτρης Παπαμιχαήλ ήταν δύο χρόνια μεγαλύτερός της.

Δύο νέοι και ωραίοι. Όμως η Αλίκη ξεχώριζε. Έπαιξε το κακομαθημένο πλουσιοκόριτσο, Λίζα, σαν μαθήτρια, αναστατώνοντας την ζωή του φτωχού καθηγητή Πάνου Φλωρά (Δημήτρης Παπαμιχαήλ), καθώς και των άλλων καθηγητών της.

Πραγματικά ο ρόλος εκείνος θα την κυνηγά σε όλη της την καλλιτεχνική καριέρα. Όμορφη, ξανθιά, ναζιάρα, γατούλα με ένα πρόσωπο αθώου παιδιού που έκρυβε ταυτόχρονα μια γυναίκα με πολλή θηλυκότητα.

Είχε μια πλούσια προσωπικότητα η Αλίκη Βουγιουκλάκη αποκτώντας τεράστια δημοτικότητα στα χρόνια που θα ακολουθήσουν.

Χαρακτηριστικό είναι ότι στις σκηνές με τις άλλες «συμμαθήτριες» της που ήταν και εκείνες νέες, όμορφες και δροσερές κοπέλες που έκαναν το ντεμπούτο τους στην ταινία, η Αλίκη ξεχώριζε ανάμεσα τους για την λαμπρότητα που εξέπεμπε.

Για την ξεχωριστή αυτή λάμψη, ορισμένοι λένε ότι ο κινηματογραφικός φακός ήταν ερωτευμένος μαζί της, άλλοι πάλι, που γνώριζαν από πολύ κοντά τα πράγματα, έλεγαν πως ο ίδιος ο κινηματογραφιστής, και όχι η κάμερα, ήταν ερωτευμένος μαζί της ή έπαιρνε άνωθεν οδηγίες για τα συγκεκριμένα πλάνα, που την παρουσίαζαν τέλεια.

Ανεξάρτητα ποιοι και πόσοι ήταν ερωτευμένοι μαζί της, εμείς οι απλοί θεατές βλέπαμε στην οθόνη μια θεά και αυτό μας αρκούσε. Ήταν το κορίτσι όνειρο του κάθε νέου της εποχής εκείνης.

Αυτά για σήμερα. Θα συνεχίσουμε την άλλη εβδομάδα μιας ακόμη αξιόλογης ελληνικής ταινίας του καλού παλιού ελληνικού σινεμά.

Μπάμπης Ράκης